

THUIS BIJ...

*‘Mijn
woning
is geen
showroom,
het is een
thuis’*

Suzanne Loggere

OP HAAR 25STE VERHUISDE INTERIEURONTWERPER SUZANNE LOGGERE NAAR HET MONUMENTALE LANDGOED HILVERBEEK IN 'S-GRAVELAND. DESTIJD GING ZE IN EEN DEEL VAN DE WONING WONEN, INMIDDELS HEEFT ZE DE HELE WONING BETROKKEN. TUSSEN DE OUDE BOMEN, KLASSIEKE PILAREN EN EEN INTERIEUR DAT EVENVEEL GESCHIEDENIS ADEMT ALS PERSOONLIJKHEID. 'EEN WONING ONTSTAAT. DAT KUN JE NIET IN ÉÉN KEER NEERZETTEN.'

TEKST Roel Janssen

Suzanne Loggere woont op landgoed Hilverbeek, een historisch buitenhuis uit 1725. Ooit bestond het pand uit twee delen: een orangerie en een koetshuis. Tegenwoordig vormt het één warm thuis van bijna 600 vierkante meter. 'In 2006 hebben we het hele pand kunnen kopen van Natuurmonumenten', vertelt Suzanne. 'Daarvoor woonde ik al in het koetshuis. Toen onze kinderen kwamen, groeiden we langzaam verder het huis in.'

En dat niet alleen: ook haar bedrijf Loggere Wilpower ontstond in dit huis. 'Ik begon met een kleine showroom in de orangerie', zegt ze. 'Pas later verhuisden we naar het huidige pand, landgoed Gooilust, maar de basis is hier gelegd.'

Licht, lucht en leven

Wie de voordeur opent, begrijpt meteen waarom Suzanne al die jaren bleef. Het licht is hier fantastisch. En er zijn hoge plafonds, klassieke details en een authentieke indeling die de woning allure geven. 'En toch is het heel huiselijk. Alles mag hier groeien en ontstaan.' Hoewel Suzanne voor haar werk de mooiste stoffen en ontwerpen voorbij ziet komen, is haar eigen huis bewust rustig. 'Ik werk met zoveel kleur, ik wil thuis juist licht. De zitkamer is licht, mijn slaapkamer heeft ook neutrale tinten. Kleur voeg ik toe met accessoires: kussens, een vaas, een plaid. Die wissel ik mee met de trends, maar de basis blijft.'

Geen showroom, maar een thuis

Dat 'geen showroom willen' blijkt haar rode draad. 'Ik wil niet dat mijn huis een etalage is van wat ik verkoop. Ik woon hier. Het mag leven.' Dat betekent ook: niet alles tegelijk af willen hebben. 'Ik geloof echt dat een woning tijd nodig heeft. Je begint met een sterke basis – goede materialen, mooie kleuren, misschien een bijzonder behang – en dan vul je het aan met stukken die je tegenkomt en die iets voor je betekenen.' Zoals de historische pilaar bij haar haard. 'Die heb ik ooit gevonden tijdens een project in Tadzjikistan. Ik zag hem en wist: die is van mij. Als ik ooit verhuis, moet die pilaar bij de nieuwe woning passen.'

Familie en vakmanschap

Dat Suzanne en haar zoon Timothée van Oorschot beiden in het interieurvak zitten, is te zien in huis. Zijn eerste werken hangen aan de muur. 'Ik ben zo trots op hem. Zijn werk ontwikkelt zich prachtig. We hebben nu ook een gezamenlijke lijn: FMLY. De grote, lage ronde tafel in de zitkamer is daar onderdeel van – ideaal om aan te eten, borrelen of de krant te lezen.'

Naast persoonlijke stukken, is het interieur doordrenkt met vakmanschap. 'In de slaapkamer ligt beddengoed van Larsen, in de logeerkamer hangen gordijnen van Elitis. Ik werk alleen met stoffen waar ik volledig achter sta.' De muren in de gang zijn met leem bewerkt, de vloeren zijn van oud eiken en stoffen komen van topmerken als Élitis en Larsen.

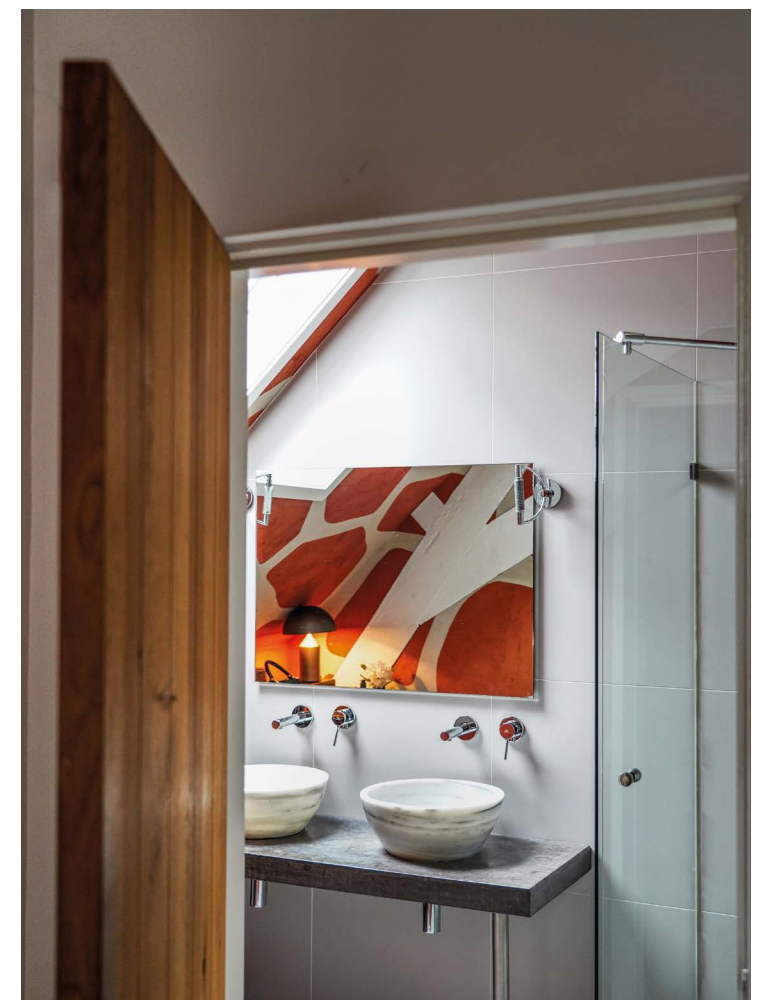
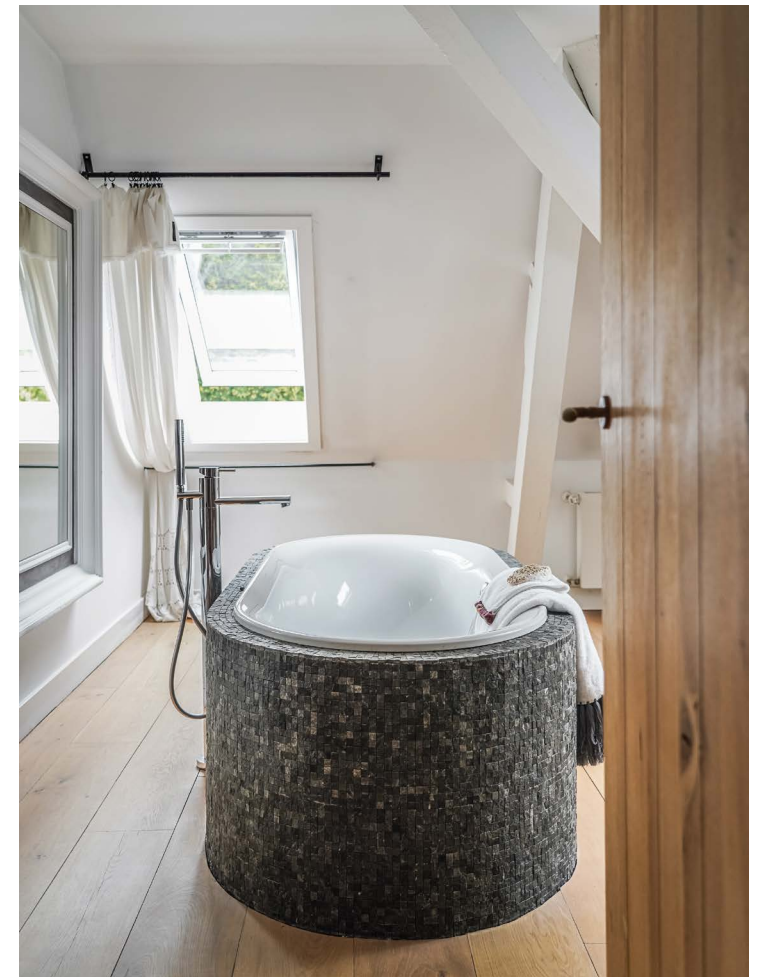
Oplaadmoment

Er is veel lef in de woning. De schouw in de woonkamer is een eigen creatie: piepschuim, bedekt met betonachtig stucwerk, dat aan de Flintstones doet denken. ‘Ik wilde iets totaal anders. Het was een experiment, maar ik ben er nog steeds dol op.’ In de badkamer vind je een vrijstaand bad, midden in de ruimte. ‘Dat was ooit een kinderkamer. Ik wilde een plek met alleen een bad. Geen douche, geen wasbak. Alleen rust. Ik steek een kaars aan, neem een bad, en alles van de dag spoelt weg. Het is mijn oplaadmoment.’

Ook in de keuken combineert Suzanne schoonheid met comfort. Een marmeren blad, een wand vol servies, barstoelen aan het aanrecht. ‘Dat is zo belangrijk. Mijn partner en ik drinken daar ’s avonds een wijntje. Je bent op ooghoogte, het is intiem, je praat even echt met elkaar.’

Accessoires met een verhaal

Wat Suzanne door de jaren heeft verzameld, vormt het hart van haar huis. ‘Accessoires zijn wat een huis karakter geven’, zegt ze. ‘Maar geen prularia. Liever één mooie vaas met een verse roos dan allemaal kleine troepjes. Eén kaars met een mooie kandelaar. Daar word je blij van.’ Het geheim? Dingen kiezen die je zelf mooi vindt, niet omdat ze ‘in’ zijn.

‘Ik zie trends komen en gaan. Grijs bijvoorbeeld: dat komt niet meer terug. Ik was vorige week nog in een hotel in New York waar alles grijs was. Vreselijk. Ik dacht: dit lijkt wel een crematorium. Mijn slaapkamer heeft nu nog een grijze muur, maar die ga ik binnenkort veranderen. Ik weet alleen nog niet precies met welke kleur.’

Wonen voor jezelf

Suzanne's ultieme tip? ‘Maak het gezellig voor jezelf. Niet voor je gasten. Een 83-jarige kennis van mij dekt met Pasen de tafel prachtig op. Niet omdat er bezoek komt, maar omdat zij het zelf fijn vindt. Sindsdien leg ik ook mijn terras klaar voordat ik wegga, of maak ik mijn bed extra mooi op. Dan kom ik thuis in iets moois.’

En dat is precies wat je voelt bij Suzanne thuis: warmte, persoonlijkheid en de luxe van leven met aandacht. Geen trends om de trends, maar keuzes uit liefde voor vak, huis en jezelf. Een showroom? Nee. Een thuis? Absoluut. ■

